

Jak zapobiegać uszkodzeniom sadów gruszowych przez owady?

Autor: mgr inż. Magdalena Szulc

Data: 5 lutego 2016

Jakie są główne szkodniki sadów gruszowych? Jak należy z nimi walczyć i kiedy należy zastosować środki owadobójcze?

Jak rozpoznać szkodnika?

Głównymi szkodnikami sadów gruszowych są przede wszystkim **miodówki, owocówki, mszyce, szpeciele, kwieciaki, przędziorki i gatunki żerujące na liściach (miniarki, zwójkówki itp.)**. O zasiedleniu plantacji przez poszczególne gatunki świadczą objawy ich żerowania. Często są one bardzo charakterystyczne, ale czasami trudne do określenia.

Pąki opalone przez kwieciaka nie rozwijają się i brązowieją (Foto: Wikipedia).

Np. miodówki żerują na pąkach, liściach i młodych pędach. **Symptolem ich rozpoznania jest rosa miodowa, którą wydzielają podczas żerowania. Rosa miodowa jest w dodatku doskonałą pożywką dla grzybów sadzakowych, które dodatkowo osłabiają roślinę,**

zaburzając proces fotosyntezy.

Szpeciele uszkadzają natomiast pąki i liście, na których pojawiają się **początkowo drobne i niepozorne pęcherzyki, które z czasem brunatnieją i powiększają się.**

Zwójkówki żerują głównie na liściach i dlatego pierwszych objawów świadczących o ich wystąpieniu należy szukać właśnie tam. **Blaszka liściowa może być zwinięta w rurkę** (równoległe do nerwu głównego). Innym objawem jest wygryziona skórka i miękisz po dolnej stronie liścia.

Znajomość objawów żerowania, biologii szkodnika i określenie żywicieli zastępczych jest podstawą przy podejmowaniu decyzji o wyborze właściwej metody ochrony. Każdy sadownik dąży bowiem do tego, aby jego plon był wysokiej jakości, ale przy relatywnie niskich wydatkach związanych z zakupem środków ochrony roślin.

Gdzie można kupić środki?

Dostępność insektycydów dla gruszy jest w chwili obecnej bardzo niewielka. **Dla profesjonalistów jest zarejestrowanych bowiem tylko 7 środków owadobójczych zawierających abamektynę, benzoesan emamektyny, wodorowęglan potasu, acetamipryd, spirotetramat oraz deltametrynę.** W porównaniu z możliwością ochrony sadów gruszowych przed chorobami, ochrona przed szkodnikami jest w znacznym stopniu utrudniona.

Obecnie brakuje środków do ochrony przed szpecielami, kwieciami, owocnicą gruszową, przedziorkami i chrabąszczami.

Do zwalczania miodówki gruszowej plamistej przeznaczone są: Acaramik 018 EC, Atilla SP,

Movento 100 SC, Patriot 100 EC oraz Safran 18 EC.

Środkami zarejestrowanymi do ochrony przed mszycami są: Miros 20 SP, Movento 100 SC oraz Patriot 100 EC.

Środek Affirm 095 SG można stosować **w walce z owocówkami, miniarkami i zwójkówkami**, a Movento 100 SC **przeciwko czerwcom (skorupik jabłoniowy) oraz pryszczarkom (pryszczarek gruszowiec)**. Brakuje środków do ochrony przed szpecielami, kwieciami, owocnicą gruszą, przędziorkami i chrabąszczami.

Głównymi szkodnikami sadów gruszowych są przede wszystkim miodówki, owocówki, mszyce, szpeciele, kwieciami, przędziorki i gatunki żerujące na liściach (m.in. miniarki, zwójkówki).

Co dalej?

W poprzednim roku do ochrony gruszy przed szkodnikami zarejestrowano tylko jeden środek zawierający znaną substancję czynną (Miros 20 SP). Sadownicy są więc zdani niejako sami na siebie w kwestii zapobiegania uszkodzeniom przez owady. Z jednej strony brakuje bowiem środków, z drugiej zbyt częste stosowanie tych obecnych na rynku grozi zjawiskiem wystąpienia odporności. Problem ten dotyczy większości gatunków małoobszarowych.

W ograniczeniu liczebności szkodliwych owadów mogą jednak pomóc owady pożyteczne (dziubałkowate, biedronkowate, błonkówki, drapieżne roztocza). Ich obecność w sadzie jest zatem niezwykle ważna, dlatego należy pamiętać bezwzględnie, aby środki zawierające chemiczne substancje czynne stosować tylko w ostateczności, gdy zostanie przekroczony próg ekonomicznej szkodliwości.